

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z odwołania A. P.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 21 stycznia 2025 r.,
skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 12 marca 2024 r., sygn. akt III AUa 2194/21,

**1. umarza postępowanie kasacyjne wobec cofnięcia skargi
kasacyjnej;**

**2. nie obciąża A.P. kosztami postępowania kasacyjnego
strony pozwanej.**

[SOP]

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 25 listopada 2024 r., pełnomocnik skarżącego
A.P., cofnął skargę kasacyjną z dnia 5 lipca 2024 r. od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z dnia 12 marca 2024 r., sygn. akt III AUa 2194/21.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową dyspozytywną strony, która nie podlega kontroli Sądu Najwyższego i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; 16 kwietnia 2008 r., I CZ 13/08, LEX nr 646318; 18 września 2019 r., I PZ 11/19, LEX nr 3364109; 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421; 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862 i cytowane tam piśmiennictwo).

Skarga kasacyjna może w związku z tym zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.; wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2011 r., II PK 115/11, OSNP 2013, nr 9-10, poz. 103; por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; T. Ereciński (w:) J. Gudowski, K. Weitz, T. Ereciński, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom III. Postępowanie rozpoznawcze, Warszawa 2016, art. 398²¹).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 oraz art. 102 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto, zważając na wynik sprawy i dotychczasowe obciążenie A.P. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego.

(J.K.)

[a.ł]